

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27C/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420201948
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6420201948.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: KOMUNÁLNA poisťovňa a. s., Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zast.: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s. r. o., Robotnícka 6, Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, proti žalovanému: U. T., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: Q. XXX/X, F. Š., o zaplatenie 1 594,19 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1 594,19 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 594,19 € od 6. 5. 2018 do zaplatenia.

II. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 15. 6. 2020, domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 1 594,19 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. z dlžnej sumy od 6. 5. 2018 do zaplatenia a trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že 1. 6. 2017 uzatvorila ako poistiteľ s poisteným N. L. A. L.. C.. I., poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, s účinnosťou od 2. 6. 2017. Počas jej účinnosti došlo 7. 3. 2018 ku škodovej udalosti spočívajúcej v tom, že pádom snehu z budovy vo vlastníctve žalovaného bolo poškodené motorové vozidlo poškodeného. Žalobkyňa vyplatila poškodenému poistné plnenie vo výške 1 594,19 €. Žalobkyňa listom z 12. 4. 2018 požiadala žalovaného o náhradu vyplateného poistného plnenia vo výške 1 594,19 €, ktoré vyplatila poškodenému. Žalovaný tak doposiaľ neurobil. Žalobkyňa si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy od 6. 5. 2018 do zaplatenia dlžnej sumy.

3. Žalobkyňa k žalobe priložila kópiu poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXX z 1. 6. 2017, oznámenie o vzniku škodovej udalosti z 9. 3. 2018, doklad o úhrade poistného plnenia, oznámenie o poistnom plnení.

4. Po splnení zákonných podmienok bol v predmetnej veci vydaný platobný rozkaz č. k. 27C/17/2020-24 z 18. 6. 2020, voči ktorému žalovaný podal včas odpor z 3. 7. 2020. V dôsledku toho bol platobný rozkaz následne voči žalovanému zrušený uznesením č. k. 27C/17/2020-30 z 9. 7. 2020.

5. Žalovaný vo svojom odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že nesúhlasí so zaplatením dlžnej sumy z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a na základe jednostranného záveru žalobkyne o jeho vine za poškodenie motorového vozidla padnutým snehom z budovy, ktorú vlastní. Svoje argumenty bude dokazovať na ústnom pojednávaní, ktorého sa zúčastní.

6. Následne sa k odporu žalovaného vyjadrila žalobkyňa v podaní z 22. 7. 2020, v ktorom poukázala, že škodová udalosť nastala 7. 3. 2018 o 16.10 hod. na ulici E.. T. X U. F. F. (správne v Š., pozn. súdu), ktorá bola spôsobená pádom snehu zo strachy budovy vo vlastníctve žalovaného na mot. vozidlo poškodeného. Keďže došlo k poškodeniu motorového vozidla tov. značky Q. M., EČV: A., bola na miesto privolaná polícia. Privolaní príslušníci policajného zboru na mieste overili pravdivosť tvrdení poškodeného, pričom potvrdili, že vplyvom prudkého nárastu vonkajších teplôt a napriek lapačom snehu na streche došlo k pádu snehu na mot. vozidlo poškodeného, čím došlo k preliačeniu strechy mot. vozidla a poškodeniu zadného pravého blatníka. Poškodenému vznikla škoda v celkovej výške 1 760,19 €. Po zlikvidovaní poisťnej udalosti a zaplatení zmluvnej spoluúčasti poškodeného na vzniknutej škode vo výške 166 €, bolo zo strany žalobkyne vyplatené poisťné plnenie vo výške uvedenej v žalobnom návrhu. Žalovaný vo svojom odpore len deklaruje svoj nesúhlas so zaplatením dlžnej sumy, neuviedol však žiadne vecné dôvody a nepripojil žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení. Vyplatením poisťného plnenia prešlo na žalobkyňu právo na náhradu škody voči žalovanému. Z uvedených dôvodov považuje svoj nárok za dôvodný a žiada, aby súd žalobe vyhovel. Okrem už predložených listín žalobkyňa predložila správu ORPZ v Ž. W. Q., odbor poriadkovej polície, OO PZ F. Š. z 3. 4. 2018, faktúra č. XXXXXXXXX, oznámenie o poisťnom plnení z 4. 4. 2018, päť fotografií zachytávajúcich miesto škodovej udalosti a jeho bezprostredné okolie.

7. Žalovanému bola daná možnosť vyjadriť sa v stanovenej lehote k vyjadreniu žalobkyne a predloženým prílohám, pričom bol zo strany súdu poučený o následkoch uvedených v § 153 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Žalovaný ostal v konaní pasívny a na vyjadrenie žalobkyne nereagoval.

8. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 29. 9. 2020, žalobkyňa len zopakovala svoje doterajšie vyjadrenia a doložila súdu doklad o doručení výzvy z 12. 4. 2018, na ktoré reagoval žalovaný tak, že potvrdil doručenie uvedenej výzvy v deň, ako je uvedené na doručenke, na základe čoho aj začal vo veci komunikovať so žalobkyňou. Žalovaný vo vzťahu k predmetu konania uviedol, že žalobkyňa odmietala jeho argumenty, ktoré jej komunikoval ešte pred podaním žaloby na súd. Predložil čestné prehlásenie rodičov žalovaného, ktorí sú na dôchodku a žijú v uvedenej nehnuteľnosti. Taktiež predložil fotografiu zachytávajúcu zábranu s oznamom, že zo strachy budovy padá sneh. Zo strany žalovaného tak bolo spravené všetko, čo bolo potrebné pre zabránenie vzniku škody. Rodičia žalovaného upozornili vodiča, že na uvedenom mieste nesmie parkovať z dôvodu padajúceho snehu, ktorý na ich výzvu nereagoval.

9. Pri posúdení skutkovej okolnosti prípadu okresný súd vychádzal zo žalobkyňou predložených listín, vyjadrení strán sporu, z ktorých zistil nasledujúce skutočnosti a na ktoré aplikoval nižšie citované ustanovenia zákona.

10. Dňa 7. 3. 2018 o 16.10 hod. na ulici E.. T. X U. F. Š. došlo ku vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného N. L. A. L.. C.. I., tov. značky Q. M., EČV: A., ktoré bolo v tom čase poisťné pre prípad škody na základe poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXX z 1. 6. 2017 uzatvorenej so žalobkyňou ako poisťiteľom. Škoda bola spôsobená tým, že vplyvom poveternostných podmienok na mieste označenom ako riadne parkovacie miesto pre motorové vozidlá, bolo zaparkované mot. vozidlo poškodeného, na ktoré padol zo strechy príľahlého domu vo vlastníctve žalovaného kus snehu a poškodil predmetné motorové vozidlo, ktorého celková oprava stála 1 760,19 € bez DPH, ktorú ako poisťné plnenie po odrátaní spoluúčasti vo výške 166 € uhradila žalobkyňa poisťnému na základe predloženej faktúry č. XXXXXXXXX. Na miesto vzniku škody bola privolaná policajná hliadka, ktorá uvedenú skutočnosť potvrdila, o čom svedčí obsah predloženej správy z 3. 4. 2018. O priebehu vzniku škody bolo spísané oznámenie o vzniku škodovej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla, z ktorého vyplýva, že boli prítomní viacerí svedkovia škodovej udalosti okrem vodiča (3 svedkovia) s uvedeným telefonickým kontaktom. Ako vinník škodovej udalosti bol uvedený žalovaný ako vlastník budovy, z ktorej padol sneh. Uvedená škodová udalosť je zachytená aj na vyhotovených fotografiách, ktoré boli priložené k vyjadreniu žalobkyne.

11. Žalobkyňa výzvou z 12. 4. 2018, ktorá bola doručená žalovanému 20. 4. 2018, vyzvala žalovaného na úhradu žalobou uplatneného nároku do 15 dní od doručenia výzvy. Žalovaný uvedenú sumu doposiaľ neuhradil.

12. Podľa § 415 z. č. 40/1964 zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

13. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

14. Podľa § 813 ods. 1 OZ, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poisťiteľ poskytol.

15. Ustanovenie § 415 OZ zakotvuje všeobecnú preventívnu povinnosť počínať si tak, aby sa nikomu neškodilo (neminem laedere). Predmetné ustanovenie ukladá povinnosť každému postupovať vzhľadom na konkrétne okolnosti tak, aby nezapríčinil vznik škody, a jeho aplikácia prichádza do úvahy vtedy, ak neexistuje konkrétna právna úprava vzťahujúca sa na konanie, ktorého protiprávnosť sa posudzuje (porov. uznesenie NS ČR sp. zn. 25 Cdo 1427/2001). Ak sa určitým konaním alebo nekonaním zasiahlo do objektov chránených podľa § 415 OZ, v dôsledku čoho bola spôsobená škoda, je nevyhnutné zistiť, či ten, kto takto zasahoval, si počínal tak, aby nedochádzalo ku škodám. Ak ten, kto má zo zákona prevenčnú povinnosť, si tak nepočínal, porušil povinnosť uloženú mu v § 415 OZ a z porušenia tejto povinnosti mu vznikne zodpovednosť za škodu. Porušenie preventívnej povinnosti je dôvodom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škody upravenej v § 420 OZ, pokiaľ sa nedokáže porušenie povinnosti podľa určitého konkrétneho ustanovenia právneho predpisu.

16. V danom prípade si žalobkyňa uplatňuje nárok so všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ, pričom tento nárok na žalobkyňu prešiel zo zákona v súlade s § 813 ods. 1 OZ, momentom vyplatenia poistného plnenia poškodenému.

17. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle citovaného ustanovenia sú a) porušenie právnej povinnosti, b) existencia škody, c) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Dôkazné bremeno na preukázanie týchto predpokladov znáša žalobkyňa ako strana sporu, na ktorú prešiel nárok na náhradu škody. Žalobkyňa na základe predložených dôkazných prostriedkov preukázala, že žalovaný ako vlastník nehnuteľnosti postavenej na ul. E. T. X. U. F. Š. M. si nesplnil prevenčnú povinnosť a neurobil opatrenia potrebné k tomu, aby nedošlo za akéhokoľvek počasia k pádu takého množstva snehu a ľadu zo strechy budovy, ktoré spôsobí škodu na majetku iného. Z žalobkyňou predložených fotografií, ako aj z správy ORPZ v Žiari nad Hronom, odbor poriadkovej polície, OO PZ Banská Štiavnica z 3. 4. 2018 jednoznačne vyplýva, že poškodené motorové vozidlo stálo v čase vzniku škody na riadne vyznačenom parkovacom mieste spolu s ďalšími motorovými vozidlami zaparkovanými v rade za sebou, pričom tieto parkovacie miesta sú situované pred priechodom budovy žalovaného. Z fotografií je zreteľne vidieť, že na streche predmetnej budovy sa nachádzala množstvo snehu po celej dĺžke, pričom presne nad motorovým vozidlom chýbala časť snehu, ktorá dopadla na poškodené motorové vozidlo. Taktiež je z predmetných fotografií vidieť, že na mieste vzniku škody sa nenachádzali žiadne zábrany, dopravné značenie, či akékoľvek iné jasne viditeľné upozornenie, že na danom mieste nie je možné parkovať z dôvodu možného pádu snehu alebo ľadu. Takéto upozornenie sa nenachádzalo ani na budove žalovaného, či v niektorom z okien tejto budovy.

18. Privolaní príslušníci policajného zboru potvrdili verziu vzniku škody, ako ju uviedla žalobkyňa, pričom zo správy z 3. 4. 2018, nevyplýva, že by poškodené motorové vozidlo parkovalo na mieste, kde to právne predpisy alebo iné prekážky neumožňujú. Príslušníci policajného zboru zároveň potvrdili, že na streche budovy boli lapače snehu, avšak nedostatočne chránili okolie budovy pred padajúcim snehom a ľadom. Na základe uvedeného tak bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že porušením prevenčnej povinnosti zo strany žalovaného ako vlastníka budovy došlo k vzniku škody, ktorej výška bola preukázaná predloženou faktúrou za opravu poškodených častí motorového vozidla a uhradeným poistným plnením. Vlastník nehnuteľnosti má povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám, teda užívať a spravovať svoj majetok tak, aby jeho stav nespôsobil škodu inému, čo zahŕňa aj prijatie opatrení zamedzujúcich, resp. znižujúcich možnosť vzniku škody a pokiaľ už škoda hrozí, urobiť opatrenia na jej odvrátenie. (rozsudok Krajského súdu v Nitre z 26. 6. 2019, sp. zn. 7Co/69/2018).

19. Žalovaný spôsobil vzniku škody, ani je výšku v priebehu konania nerozporoval, nesúhlasil však s tým, že je zodpovedný za jej vznik, pričom dôkazmi produkovanými až na pojednávaní, a to fotografiami

a čestným vyhlásením jeho rodičov, ktorý žijú v predmetnej budove, preukazoval, že si splnil svoju prevenčnú povinnosť a urobil všetko preto, aby ku škode nedošlo. Z predloženej policajnej správy z 3. 4. 2018 síce vyplýva, že na streche boli umiestnené lapače snehu, avšak týmto opatrením nebola dostatočne splnená prevenčná povinnosť vyplývajúca z ust. § 415 OZ. Žalovaný si musel byť vedomý, že v uvedenom ročnom období nie je výskyt snehu a výkyvy teplôt neobvyklý, náhodný jav, pričom okrem fyzického zhadzovania snehu zo strechy mal a mohol urobiť iné vhodné opatrenia, ktoré by boli zabránili vzniku škody napr. umiestnením zábran, ktoré by neumožnili parkovať pred budovou. Zároveň si musel byť vedomý, že ak sa pred jeho budovou nachádzajú vyznačené parkovacie miesta, v prípade zimného obdobia a snehových zrážok môže padnúť zo strechy sneh na zaparkované vozidlá. Z žalobkyňou predložených fotografií je zjavné, že žiadne upozornenie na možnosť pádu snehu a ľadu sa na mieste a v čase vzniku škody nenachádzalo, dokonca aj iné motorové vozidlá parkovali v čase vzniku škody pred budovou žalovaného, kde taktiež nebolo umiestnené žiadne upozornenie alebo akákoľvek zábrana. Žalovaný tak neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že si splnil svoju prevenčnú povinnosť.

20. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného, že poškodený stal na parkovacom mieste bez povolenia, resp. bez platnej rezidenčnej parkovacej karty, súd zdôrazňuje, že uvedená skutočnosť bez právneho významu vo vzťahu ku vzniku škody a zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu. Žalovaný v prípade nesplnenia si prevenčnej povinnosti zodpovedá za spôsobenú škodu bez ohľadu na to, či poškodený stal na parkovacom mieste či už s platnou alebo neplatnou rezidenčnou kartou. Ak sa žalovaný domnieval, že poškodený parkuje na regulovanom parkovacom mieste bez platného oprávnenia, mohol si prevenčnú povinnosť splniť aj tak, že by zavolał príslušníkov obecnej polície, ktorí by mohli uvedenú skutočnosť zadokumentovať a upozorniť vlastníka vozidla, aby uvedené vozidlo preparkoval, ak nemal platnú rezidenčnú kartu. Z vyjadrenia žalovaného však nevyplýva, že uvedenú skutočnosť nahlásil. Ide len o ničím nepreukázané tvrdenia žalovaného, na preukázanie ktorých nepredložil žiaden dôkaz. Rovnako tak žalovaný nepreukázal, že by vlastníka poškodeného motorového vozidla vopred upozornil na to, že na uvedenom mieste nesmie stáť.

21. V prípade predložených dôkazných prostriedkov žalovaným na pojednávaní, okresný súd postupoval v súlade s § 153 CSP. Súd konštatuje, že uvedené dôkazné prostriedky boli zo strany žalovaného predložené oneskorene, pričom s nimi neoboznámil ani žalobkyňu, ktorá sa o predložených listinách dozvedela až na predmetnom pojednávaní. Vzhľadom na to, že súd by v prípade vykonania predložených dôkazov musel odročiť pojednávanie a vykonať ďalšie úkony, aplikoval § 153 ods. 2 zákona CSP a na takéto prostriedky procesnej obrany neprihliadol, pretože neboli uplatnené zo strany žalovaného včas. Žalovaný bol pritom po podaní odporu pasívny a na možnosť uviesť podstatné skutkové tvrdenia a predložiť alebo označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení v súlade s § 167 ods. 4 CSP nevyužil. Žalovanému pritom nebránila žiadna objektívna prekážka, aby predmetné listiny predložil skôr.

22. Podľa základného princípu vyjadreného v čl. 17 CSP, je okresný súd povinný v konaní postupovať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že okresný súd je povinný konať tak, aby jeho postupom nedošlo k porušeniu čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a k tomu má účinne využívať všetky procesné inštitúty vrátane sudcovskej koncentrácie konania podľa § 153 CSP (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. 3. 2020, sp. zn. I. ÚS 507/2019).

23. Vzhľadom na uvedené, okresný súd považoval nárok žalobkyne za dôvodný, preto žalobe vyhovel v celom rozsahu.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania žalovanej so zaplatením žalovanej sumy. Žalobkyňa si uplatňuje zákonný úrok z omeškania od 6. 5. 2018, t. j. po uplynutí 15 dňovej lehoty na zaplatenie dlžnej sumy od doručenia výzvy z 12. 4. 2018. Žalobkyni vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % (5 % + 0,00 %), pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) k 6. 5. 2018 bola 0,00 %. Súd teda priznal žalobkyni právo na úrok z omeškania tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

27. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Žalobkyňa bola v tomto konaní úspešná, súd jej žalobe vyhovel v plnom rozsahu, preto jej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

30. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.